

AKADEMIE MÚZICKÝCH UMĚNÍ
FAKULTA FILMOVÁ A TELEVIZNÍ
Katedra kamery

Hodnocení vedoucího práce: Doc. Vladimír Smutný

POHYB KAMERY JAKO VÝRAZOVÝ PROSTŘEDEK

J a k u b K ř e n

Popsat detailně pohyb kamery, kdy vše se neustále mění, není lehké a vyžaduje slova, slova a slova, ve kterých se čtenář ztrácí. Pohyb kamery je vizuální vjem, který můžeme pouze přibližně popsat slovy. Autor diplomové práce Jakub Křen si tak zvolil obtížné téma, ale z práce je zřejmé, že pohyb kamery je jeho srdeční záležitostí.

Práce nemá jasně směřující strukturu a je proto obtížné zachytit záměr autora práce. Provází nás historií pohybu kamery, včetně prostředků specifických pro pohyb kamery. Práce je obsáhlá a bylo nutné, filmy analyzovat a popsat pohyb kamery vlastní interpretací. To zajistě autorovi práce prospělo. Popisované filmy, ilustrují vývoj pohybu kamery, jako **výrazového prostředku, pro zvýšení emočního účinku záběru, daného filmu.**

K použitým filmům pro výklad problematiky: „SOY CUBA“ 1964/ rež. Kalatazova a kameramana Urusevského, /gafer Alexander Calzatti/, který je z hlediska nespoutaně pohybující se kamery, která s objektivem 14mm, putuje městem mezi lidmi, pak se zvedá nad ulicí, propluje výrobnou doutníků, a objeví se nad další ulici. Pohyby kamery a její nespoutaná nezávislost v prostoru, je ohromující, jako historický dokument technické dovednosti režiséra kameramana a gafera, Ale není třeba tento film příliš obdivovat, je bohužel emotivně prázdný a film naivně a oslavuje naleštěný života na porevoluční Kubě. Daleko silnější jsou emoce, které probouzí ruční kamera Raula Coutarda./1960/, francouzský kameraman. Godardův film „U konce s dechem“ kde najednou ruční kamera spolu s herci putuje prostorem a divák je časově i prostorově zatažen do příběhu a prožívá příběh více autenticky. Oproti dřívějším studiovým filmům zázrak. To byla revoluce v pohybu kamery. Najednou kamera, svým pohybem dotvářela emoce, verifikovala realitu a umožňovala nestrnulé a nové aranžmá herců.

Démanty noci, snad nejemotivnější a skutečně, asi v českém filmu nevídaně dynamický pohyb kamery, kde v dlouhém záběru kamera sleduje jak v lese do kopce, běží chlapci na útěku z koncentráku. Příkladná realizace a emotivní pohyb kamery, který vypráví.

Pak již se objevuje Steadicam „Marathon Man. Slavné jízdy v hotelových chodbách v The Shining. The Revenant nové širokoúhlé objektivy, bez zkreslení a technicistní kombinace ruční kamery, Steadicamu a Technocranu.

Nakonec, pak film v jednom záběru Victoria, digitální kamera a celý film z ruky. Avšak nižší digitální kvalitě. Platí to zejména pro nekонтрастní noční ulice v sodíkovém světle. Film je snad „zajímavost“ v jednom záběru.

I když se autor diplomové práce se snaží interpretovat emotivní dopad pohybu kamery v popisovaných filmech, uniká mu celkový historický posun v emotivním vyznění účinku, pohybu kamery na diváka. Je otázkou, zda film The Revenant má blíže k časopisu National Geographic či k filmu, to si musí rozhodnout, divák.

Na závěr: na práci je vidět, zaujetí diplomanta pro pohybem kamery a přeji zažít to vzrušující co pohyb kamery přináší.

Diplomovou práci Jakuba Křena-„Pohyb kamery jako výrazový prvek“ doporučuji přijmout a hodnotit mezi „B“ a „C“

